

اثر تنظیم کننده های رشد روی رشد سبزینه ای و تجمع کربوهیدرات ها در دانهال های دو پایه بادام

مصطفی مبلی، بهرام بانی نسب

گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی و دانشگاه صنعتی اصفهان

این پژوهش به منظور بررسی اثرات محلول پاشی توسط اسید جیبرالیک GA_3 به غلظت ۱۰۰ میلی گرم در لیتر به تنهایی یا با اتفن (۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم در لیتر)، سایکوسل (CCC) (۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر) و پاکلوبوترازول (PBZ) (۵۰۰ و ۱۰۰۰ میلی گرم در لیتر) چهار هفته پس از کاربرد GA_3 روی رشد و تجمع کربوهیدراتها در شاخساره و ریشه دآن هال های دو گونه بادام *Prunus amygdalus* و *Pwebbii* انجام گرفت. بیشتر سطوح تنظیم کننده های رشد به طور معنی داری رشد پایه ها را افزایش دادند. به هر حال، GA_3 به تنهایی روی طول ساقه، سطح برگ و وزن تر و خشک شاخساره هر دو گونه اثر بیشتری داشت. وقتی که پس از کاربرد GA_3 ، غلظت های ۵۰۰ یا ۱۰۰۰ میلی گرم PBZ بکار رفت به ترتیب در هر دو گونه ساقه ضخیم تری به دست آمد. در هر دو گونه، PBZ به طور معنی داری میزان کلروفیل شاخساره را در مقایسه با شاهد و سایر تیمارها افزایش داد. در گونه *P. webbii* GA_3 تنها و در گونه *P. amygdalus* GA_3 به علاوه اتفن تعداد، قطر و وزن تر و خشک ریشه را افزایش دادند. همچنین وقتی که دآن هال ها با GA_3 و پس از آن با PBZ محلول پاشی شدند سطوح بالای قندهای محلول و نشاسته در شاخساره و ریشه در مقایسه با سایر تیمارها به دست آمد. میتوان چنین

خشک میوه ها - پوستر

نتیجه‌گیری کرد که کاربرد PBZ چهار هفته پس از GA₃ ممکن است روش مناسبی برای کوتاه کردن زمان لازم از کاشت بذر تا آماده شدن دآن‌ها برای پیوند جوانه باشد.